

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobce: A. O.**, zastoupen JUDr. Milanem Bedrošem, advokátem, se sídlem Pekárenská 12, Brno, proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 19. 7. 2006, č. j. 41 Cad 21/2006 - 19,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovaná **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovenému zástupci, advokátu JUDr. Milanu Bedrošovi, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti ve výši 1904 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadá včas podanou kasační stížností rozsudek Krajského soudu v Brně blíže označený v záhlaví tohoto rozsudku, kterým byla dle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 31. 1. 2006, č. X. Tímto rozhodnutím žalované došlo od 4. 1. 2006 k úpravě výměry důchodů v souladu s nařízením vlády č. 415/2005 Sb. Důchod žalobce činí – procentní výměra – 6381 Kč měsíčně, základní výměra 1470 Kč měsíčně, celkem 7851 měsíčně. V rozhodnutí je uvedeno, že plná výše základní výměry se zvyšuje na 1470 Kč. Procentní výměra se v souladu s nařízením vlády č. 415/2005 Sb. zvyšuje tak, že:

procentní výměra důchodů přiznaných před 1. 1. 1996 se zvyšuje o 6 % vyplácené procentní výměry, procentní výměra důchodů přiznaných po 31. 12. 1995 se zvyšuje o 4 % vyplácené procentní výměry.

Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel žalobu ke Krajskému soudu v Brně, jelikož se domníval, že byl rozhodnutím žalované zkrácen na svých právech. V žalobě namítal, že v rozhodnutí žalovaná nepřihlížela k zákonu č. 105/1995 Sb. o valorizaci důchodů podle cen a služeb, jak byly postupně zvyšovány. Šestiprocentní zvýšení procentní výměry důchodu je nedostatečné, rovněž není dostatečné navýšení základní výměry o 70 Kč, když toto navýšení neodpovídá zvyšování cen elektřiny, plynu, služeb apod.

Krajský soud v Brně zamítl žalobu jako nedůvodnou. Své rozhodnutí soud opřel o § 67 zákona č. 155/1995 Sb. a po citaci tohoto obsáhlého zákonného ustanovení konstatoval, že žalovaná postupovala při vydání rozhodnutí v souladu s platnými právními předpisy – s nařízením vlády č. 415/2005 Sb. a s § 67 zákona č. 155/1995 Sb.

Stěžovatel podal proti tomuto rozsudku kasační stížnost, v níž namítá nezákonnost rozhodnutí spočívající v nesprávném posouzení právní otázky dle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Tuto nezákonnost spatřuje v tom, že uvedené rozhodnutí neodpovídá zákonu č. 105/1995 Sb. o valorizaci důchodů. Konkrétně uvádí, že zvýšení procentní výměry důchodů o 6 % dle uvedeného nařízení neodpovídá celkovému zvyšování cen u mnohých výrobků až o 20 - 30%. Rovněž tato hodnota neodpovídá zvyšování cen za energie, plyn, telefon a podobně. Uvedené skutečnosti demonstruje stěžovatel na ceně rohlíku, která se zvýšila z 1,50 Kč na 1,90 Kč, což nejsou 2%, ani 6%, ale 30%. Krajský soud tak porušil zákon, když potvrdil rozhodnutí žalovaného, které nezohledňuje výše uvedenou inflaci. Soud nezjistil správně skutkový stav a žalovaná určila výši důchodu v nesprávné výši – z uvedených důvodů navrhuje stěžovatel zrušení rozhodnutí Krajského soudu v Brně a vrácení věci k novému projednání.

Žalovaná ve svém krátkém vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že se ztotožňuje s důvody uvedenými v rozsudku Krajského soudu v Brně.

Kasační stížnost byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozsudku a je podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), byla podána osobou oprávněnou, stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí vzešlo (§ 102 s. ř. s.), stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Kasační stížnost je přípustná, neboť je z jejího obsahu zřejmé, že stěžovatel uplatňuje kasační důvod dle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů, neshledal přitom vady, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že tato kasační stížnost není důvodná.

K výše uvedeným stěžovatelovým námitkám Nejvyšší správní soud konstatuje, že nařízení vlády č. 415/2005 Sb., které stanovilo zvýšení důchodů, bylo vydáno podle § 67 zákona o důchodovém pojištění, který zmocňuje vládu k úpravě zvyšování důchodů a stanoví závazná pravidla pro jejich zvyšování.

Dle § 67 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění, ve znění účinném k datu vydání citovaného nařízení, zvýšení důchodů mělo být stanoveno tak, aby u průměrného starobního důchodu činilo částku odpovídající nejméně 100 % růstu cen zjištěného v období srpen 2004

až červenec 2005 a dále, aby odpovídalo nejméně jedné třetině růstu reálné mzdy zjištěného za rok 2004.

Stěžovatel namítá, že růst cen činil 20 - 30% (neuvádí v jakém období) a že tento růst měl být promítnut do zvýšení důchodů. Z veřejně dostupných zdrojů (internetové stránky Českého statistického úřadu www.czso.cz) lze zjistit, že v období srpen 2004 až červenec 2005 růst cen činil 1,4% (zákon o důchodovém pojištění užívá jako kritérium růst úhrnného indexu spotřebitelských cen za domácnosti celkem). Stěžovatelem namítaný růst cen 20 - 30% neodpovídá statisticky zjištěným veličinám rozhodným pro zvýšení důchodů. (Nejvyšší správní soud nyní ponechává stranou kritérium růstu indexu reálné mzdy, jež je rovněž pro zvýšení důchodů určující, neboť v tomto ohledu stěžovatel ničeho nenamítá, jen pro úplnost soud uvádí, že růst mezd - definovaný jako růst indexu reálné mzdy - činil v rozhodném období 3,71 %, přičemž ve zvýšení důchodů nutno promítnout nejméně jednu třetinu růstu reálné mzdy). Pokud citované nařízení vlády stanovilo, že se zvýší v roce 2006 důchody o 6 % (procentní výměra) a 70 Kč (základní výměra), pak zjevně nijak nevybočilo – s ohledem na statisticky zjištěný růst indexů spotřebitelských cen a reálné mzdy – z kritérií vymezených zákonem o důchodovém pojištění v § 67.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalovaná nemá na základě § 60 odst. 2 s. ř. s. právo na náhradu nákladů, přestože byla procesně úspěšná.

Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti usnesením Krajského soudu v Brně ustanoven zástupce, advokát JUDr. Milan Bedroš. Uvedený advokát podal dne 11. 9. 2007 vyúčtování za poskytnuté úkony právních služeb podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). V tomto vyúčtování požadoval odměnu za 3 úkony právní služby, a to za převzetí právního zastoupení, prostudování spisu a za doplnění kasační stížnosti v celkové částce 8568 Kč (při uplatňované částce 2100 Kč za jeden úkon právní služby, režijním paušálu po 300 Kč a po připočtení DPH). Nejvyšší správní soud o odměně ustanoveného zástupce uvažil následovně: Podle § 9 odst. 2 advokátního tarifu činí tarifní hodnota ve věcech nároků fyzických osob v oblasti důchodového pojištění 1000 Kč. Sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby z této tarifní hodnoty činí 500 Kč (§ 7 advokátního tarifu), nikoliv tedy 2100 Kč, ze kterých vychází ustanovený advokát. Podle § 11 odst. 1 advokátního tarifu náleží mimosmluvní odměna za každý z úkonů právní služby v uvedeném ustanovení uvedených. Podle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu náleží odměna za první poradou s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, je-li klientovi zástupce ustanoven soudem. Z údajů uvedených ustanoveným advokátem lze dovodit, že se uskutečnila první poradou se stěžovatelem, která je podmínkou přiznání odměny za uvedený úkon. Proto odměna za tento úkon byla ustanovenému advokátu přiznána, na rozdíl od prostudování spisu, které není takovým úkonem, za nějž náleží odměna podle § 11 odst. 1 advokátního tarifu. Podání písemného doplnění kasační stížnosti z 11. 6. 2007 pak je úkonem, za který náleží advokátu odměna podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu. Ustanovenému advokátovi tak byla přiznána odměna za dva úkony právní služby, což spolu s náhradou hotových výdajů v částce 300 Kč za jeden úkon právní služby (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu) a s připočtením DPH činí celkem částku 1904 Kč, která byla ustanovenému advokátovi přiznána.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejdou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. září 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu